

Μέγα Απόδειπνο στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνης

/ [Ιερές Μονές](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Πέμπτη 5 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στο Μέγα Απόδειπνο και κήρυξε το θείο λόγο στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνης. “Κάθε άνθρωπος που αρχίζει μία προσπάθεια, κάθε αθλήτης που αρχίζει έναν αγώνα, ελπίζει. Ελ-πι-ζει στην επιτυχία της προσπάθειας του και στη νίκη του στον αγώνα, διότι διαφορετικά δεν θα είχε νόη-μα ούτε να προσπαθήσει ούτε να αγωνισθεί. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τον πνευματικό αγώνα” επεσήμανε στο κύρηγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Ακολουθεί αναλυτικά η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Έλπίζοντες εις σέ, μή άστοχή-σωμεν».

Ἀνάμεσα στίς πολλές ἱκεσίες πού ἀπευθύνουμε ἀπόψε, ἀπευθύνουμε καί αὐτήν πού προανέφερα πρὸς τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου καί μητέρα ὅλων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν καί ἰδιαίτέρως τῶν μο--ναχῶν.

Τῆς εἶπαμε ὅτι τὴν ἐμπι-στευ-ό-με-θα, ὅτι ἐλπίζουμε στή βοή-θεια καί στή μεσιτεία της, στήν προστασία καί τὴ χάρη της, ὥστε νά μὴν ἀστο-χήσουμε στήν προ-σπά---θειά μας, νά μὴν ἀποτύχουμε στὸν σκοπὸ πού θέσαμε ξεκινώ-ντας πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες τὸ μέ-γα πέλαγος τῆς Ἀγίας καί Μεγά-λης Τεσσαρακοστῆς καί κατερχόμενοι στὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν γιὰ νά ἀγωνισθοῦμε τὸν καλὸ ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας καί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

«Ἐλπίζοντες εἰς σέ, μή ἀστοχή-σω--μεν».

Κάθε ἄνθρωπος πού ἀρχίζει μία προσπάθεια, κάθε ἀθλήτης πού ἀρ--χίζει ἕναν ἀγῶνα, ἐλπίζει. Ἐλ-πί-ζει στήν ἐπιτυχία τῆς προσπα-θείας του καί στή νίκη του στὸν ἀγῶνα, διότι διαφορετικὰ δέν θά εἶχε νόη-μα οὔτε νά προσπαθήσει οὔτε νά ἀγωνισθεῖ.

Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συμ-βαίνει καί μέ τὸν πνευματικὸ ἀγῶ-να. Ὅλοι ἐμεῖς πού ἀρχίσαμε τὸν ἀγῶ-να τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσ-σαρακο-στῆς, τὸν ἀγῶνα τῆς νηστείας καί τῆς ἐγκρα-τείας, τῆς μετανοίας καί καθάρσεως, ἔχουμε μία ἐλπίδα. Τὴν ἐλπίδα ὅτι, παρόλη τὴ δυ-σκο-λία τοῦ ἐγχειρήματος, πα--ρόλες τίς προσπάθειες πού κα-ταβάλλει ὁ ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς μας, ὁ διάβολος, γιὰ νά ἀνακόψει τὴν προσπάθειά μας, γιὰ νά μᾶς δη-μιουρ-γήσει ἐμ-πόδια, γιὰ νά μᾶς πα-ρασύρει στή νω-θρότητα καί τὴ ραθυμία, γιὰ νά μᾶς δοκιμάσει μέ κάθε εἶδους πει-ρασμούς, θά ὀλοκληρώσουμε τὴν προσπά-θειά μας, θά ἀξιω-θοῦμε μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσα-σθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτε--λέ-σαι» καί «τάς κεφαλὰς τῶν ἀο-ρά-των δρακόντων συνθλάσαι», ὅπως ζητοῦμε μέ τὴν κατα-λη-κτὴ-ρια εὐχή τῆς θείας Λει-τουρ-γίας τῶν Προηγιασμένων τι-μίων Δώ-ρων ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νά καθάρουμε τίς ψυ-χές μας καί νά ἐορτάσουμε τὴ με-γάλη ἐορτὴ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστά-σεως τοῦ Κυ-ρίου μας, συ-να-νιστά-μενοι καί ἐμεῖς μαζί του, θρι-αμ-βευτές καί νι-κητές τῶν πα-θῶν καί τῶν ἀδυνα-μιῶν μας.

Καί ἡ ἐλπίδα μας αὐτή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν κινητήριον δύναμη τῆς προσπαθείας μας, δέν βασίζε-ται στίς δικές μας δυνάμεις, οὔτε στή πεποίθηση πού ἔχουμε γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ βασίζεται στή χά-ρη καί τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Βα-σίζεται στή χάρη καί στίς πρε-σβεῖ-ες τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων μας. Διότι, ἐάν ἐμπι-στευ-θοῦμε τίς δικές μας δυνάμεις, δέν θά ἐπιτύχουμε τὸν σκοπὸ μας, για-τί ἐκεῖνος πού πιστεύει στὸν ἑαυτὸ του, ἐκεῖνος πού νομίζει ὅτι μπο-ρεῖ μόνος του νά

τά καταφέ-ρει, βρίσκεται περισσότερο έκτε-θει-μέ-νος στίς μεθοδεΐες τοῦ διαβό-λου καί μακριά ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τήν δίδει στούς ταπει-νούς καί σέ ὅσους μέ ταπείνωση τήν ἐκζη-τοῦν.

Γι' αὐτό καί ἐμεῖς ἀπόψε ἱκετεύ-σαμε μέ τούς λόγους τοῦ ἱεροῦ ὕμνο-γράφου τή βοήθεια τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου στόν πνευματικό μας ἀγώνα, ὁμολογώντας συγχρό-νως καί τήν πίστη μας ὅτι μέ τή δική της βοήθεια δέν θά ἀστοχή-σουμε στήν προσπάθειά μας.

«Ἐλπίζοντες εἰς σέ, μή ἀστοχή-σωμεν», τῆς εἶπαμε. Καί εἶναι ση-μαντικό καί ἀπαραίτητο νά μήν πα-ρακαλοῦμε ἀπλῶς τήν Παναγία μας νά μᾶς βοηθήσει ἢ νά πρε-σβεύει γιά ἐμᾶς, ἀλλά νά πιστεύ-ουμε βαθειά ὅτι μπο-ρεῖ νά τό κά-νει καί θά τό κά-νει γιά μᾶς, ἀφοῦ ἐμεῖς στηρί-ζουμε σέ Αὐτήν τή στοργική μητέρα μας, τήν ἐλπίδα μας.

Καί ὅσο περισσότερο τό πι-στεύ-ουμε καί τῆς τό ἐκφράζουμε, καί ὅσο περισσότερο ἐπικαλού-με-θα τή χάρη της, τόσο περισσότερο θά ἀντα-ποκρίνεται ἡ Παναγία μας στό αἴτημά μας καί μᾶς κα-θοδηγεῖ στόν δρόμο τῆς σωτη-ρί-ας.

Τό ἀποδεικνύει αὐτό ἡ ζωή τῶν ἁγίων μας, μέ πρῶτον τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, στό αἴ-τημα τοῦ ὁποῖου νά τοῦ φωτίσει τό σκό-τος ἀνταπαοκρίθηκε ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτόκος μέ τόσο ἄμεσο καί συγ-κλο-νιστικό τρόπο, στέλ-νοντας τόν ἡγαπημένο μαθητή τοῦ Υἱοῦ της, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο, νά τόν διαβεβαιώσῃ γιά τή διαρκῆ προστασία της.

Γι' αὐτό καί ἐμεῖς ἄς ἐπαναλαμ-βάνουμε καθημερινά καί μέ ἐπι-μο-νή αὐτήν τήν ἱκεσία πρός τήν Κυ-ρία Θεοτόκο, ἰδιαιτέρως κατά τήν περίοδο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μέ τήν πίστη καί τή βεβαιότητά μας ὅτι «δύναται ὅσα καί βούλεται» καί θά βοη-θή-σει καί ἐμᾶς ὥστε νά μήν ἀστο-χή-σουμε στήν προσπάθεια μας. Ἀρ-κεῖ καί ἐμεῖς νά ἀγωνιζό-μεθα μέ ὅλη μας τήν ψυχή καί μέ ὅλη μας τή δύναμη νά ἀκολου-θοῦμε μέ ταπείνωση τίς ἐντολές τοῦ Υἱοῦ της.

